

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Šimona a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu žalobce **T. H.**, zastoupeného Mgr. M. Š., adresou pro doručování totožnou s žalobcem, na zahájení řízení o kompetenčním sporu mezi **Okresním soudem v Benešově, Krajským soudem v Praze a Nejvyšším soudem** (jako soudy v občanském soudním řízení) a **Úřadem pro ochranu osobních údajů**, se sídlem v Praze 7, Pplk. Sochora 27, jehož dalšími účastníky jsou účastníci řízení vedeného u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 10 C 742/2000, ve věci žaloby o poskytnutí zprávy o osobních údajích, likvidaci nepravdivých osobních údajů a zadostiučinění ve formě omluvy: žalobce **T. H.**, bytem i zastoupeného viz shora, a žalovaných: **1) České republiky – Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, **2) České republiky – Ministerstva financí**, se sídlem v Praze, Letenská 15, a **3) České republiky - Ministerstva dopravy**, se sídlem v Praze 1, nábr. Svobody 1222/12,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 16. 10. 2013 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se žalobce, T. H., domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc mezi Okresním soudem v Benešově, Krajským soudem v Praze a Nejvyšším soudem (jako soudy v občanském soudním řízení) a Úřadem pro ochranu osobních údajů, týkající se žaloby o poskytnutí zprávy o osobních údajích, likvidaci nepravdivých osobních údajů a zadostiučinění ve formě omluvy.

Z návrhu žalobce na zahájení řízení o kompetenčním sporu vyplynuly následující relevantní skutečnosti:

Dne 30. 6. 2004 zastavil Okresní soud v Benešově usnesením č. j. 10 C 742/2000 – 353 řízení o podané žalobě s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Úřadu pro ochranu osobních údajů, neboť od účinnosti zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, má pravomoc k projednání věci tento správní orgán, nikoliv soud. Usnesení nabylo právní moci dne 13. 12. 2004 poté, co bylo dne 27. 10. 2004 potvrzeno usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 26 Co 443/2004 – 377. Podané dovolání bylo zamítnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. 30 Cdo 449/2005.

Rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 3. 10. 2008, zn. SPR-4112/08-23 byl návrh žalobce zamítnut; stejně tak podaný rozklad a následná správní žaloba. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2013, č. j. 7 As 83/2012 – 45, byl rozsudek správního soudu zrušen a rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů a jeho předsedy prohlášena za nicotná. Z odůvodnění vyplývá, že ode dne nabytí účinnosti zákona č. 439/2004 Sb. nemohl Úřad pro ochranu osobních údajů podle názoru Nejvyššího správního soudu o věci rozhodovat. Rozsudek nabyl právní moci dne 24. 5. 2013.

Žalobce z tohoto skutkového stavu dovozuje, že došlo ke kompetenčnímu sporu, ve kterém svoji pravomoc popírá Okresní soud v Benešově a Úřad pro ochranu osobních údajů. Podle žalobce se jedná o naprosto identickou situaci jako v případě usnesení ze dne 29. 3. 2013, č. j. Konf 57/2012 – 10, ve kterém zvláštní senát dovodil příslušnost soudu. Proto navrhuje, aby zvláštní senát rozhodl stejně a příslušná rozhodnutí vydaná v občanskoprávním řízení zrušil.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, č. j. Konf 3/2003 - 18, publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout. Tyto podmínky dány nejsou, protože projednání věci brání překážka věci již rozhodnuté (*rei iudicatae*).

Podle § 4 zákona č. 131/2002 Sb. se na řízení před zvláštním senátem přiměřeně užijí ustanovení části třetí hlavy první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pokud není stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl.

Zvláštní senát v totožné věci již rozhodl – na základě návrhu Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 11. 6. 2013 – a to usnesením ze dne 13. 2. 2014, č. j. Konf 30/2013 - 31. V tomto usnesení zvláštní senát dospěl k závěru, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 10 C 742/2000 je soud a usnesení Okresního soudu v Benešově ze dne 30. 6. 2004, č. j. 10 C 742/2000 - 353, usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2004, č. j. 26 Co 443/2004 - 377, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 30 Cdo 449/2005 - 421, zrušil.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh žalobce na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. června 2014

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu